

Kendelse af 14. juli 2011 (J.nr. 2010-0023123)

Styrelsens afslag på ansøgning om dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale i England hjemvist til styrelsens fastsættelse af vilkår herfor.

Bogføringslovens § 12, stk. 4.

(Mads Bryde Andersen, Marianne Fog Jørgensen, Carsten Møllekilde, Lise Høgh og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 8. november 2010 har K A/S klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelse af 12. oktober 2010 har nægtet at give selskabet dispensation til at opbevare dele af regnskabsmaterialet i England.

Sagens omstændigheder:

I Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 12. oktober 2010 hedder det:

”...

Faktiske forhold

Ifølge ansøgningen har A koncernen, som K A/S er en del af, etableret et shared service center i ... England. Det er hensigten, at visse back office ydelser, herunder bogføring, der vedrører K A/S's udenlandske aktiviteter, skal udlægges til dette shared service center. Af praktiske årsager anmoder selskabet derfor om dispensation til opbevaring af dette bogføringsmateriale i ... [England].

Bogføringen for den udenlandske aktivitet foretages i en særskilt bogføringskreds og det er ønsket at denne, ligesom samtlige databaser og sikkerhedsprocedurer, inkl. sikkerhedskopiering, kan overflyttes til en server i England

Interne og eksterne bilagsmateriale, samt alt øvrigt regnskabsmateriale vedrørende de danske aktiviteter, vil fortsat blive bogført og opbevaret i Danmark i hele opbevaringsperioden.

Høring af øvrige myndigheder

Til brug for afgørelsen har styrelsen indhentet udtalelser fra Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet og SKAT.

Styrelsen har ikke fået oplyst andre myndigheder, som selskabet skal afgive regnskabsmæssige oplysninger til. Det forudsættes derfor, at der ikke er behov for at høre andre myndigheder.

SKAT har ved skrivelse af den 10. august 2010 anført følgende:

”B har på vegne af K A/S, cvr.nr. ... anmodet om dispensation til at opbevare regnskabsmaterialet i England.

Selskabets ultimative moderselskab er A Ltd. Koncernen har netop etableret et shared service center ... i England. Det er hensigten at selskabets bogføring skal udlægges dertil fsva. selskabets udenlandske aktivitet, der udgør ca. 61 % af selskabets resultat efter skat. Selve bogføringen og opbevaringen af de fysiske bilag ønskes således overflyttet til England.

Selskabet har online adgang til serveren i England, og oplysninger kan på et hvert tidspunkt tilgås fra Danmark, ligesom regnskabsmaterialet uden yderligere forarbejdning kan udskrives i klarskrift. Selskabet vil opbevare en systembeskrivelse i klarskrift, således at de offentlige myndigheder til enhver tid kan skaffe sig adgang til materialet.

Alt materiale vedrørende de danske aktiviteter vil ikke blive flyttet til England.

SKAT finder, at forudsætningerne for dispensation fra opbevaringskravet konkret set er til stede for så vidt angår den skatte- og afgiftsmæssige side af sagen, herunder:

1. Der ses ikke at være konkrete eller væsentlige hindringer i SKATs mulighed for at få udleveret materiale fra England. Der henvises til direktiv 76/308 (inddrivelsesdirektivet) og forordning 1798/2003 (bistandsforordningen). For så vidt angår skattemrådet henvises til dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Storbritannien, artikel 25.
2. Der er efter SKATs vurdering ikke konkrete eller væsentlige hensyn, der taler imod en dispensation

Sammenfattende kan SKAT tiltræde at selskabets anmodning imødekommes”

Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet har ved skrivelse af den 22. juli 2010 anført følgende:

”Det skal indledningsvis bemærkes, at statsadvokaturen er opmærksom på Erhvervsankenævnets kendelse af 19. juni 2006 og 1. juli 2009.

Det er fortsat statsadvokatens opfattelse, at en dispensation til at opbevare regnskabsmateriale i England som udgangspunkt kan have betydning for efterforskningsmulighederne for dansk politi.

Som anført i bemærkningerne til § 12 i bogføringsloven er der ganske særlige situationer, hvor den bogføringspligtige formår at indrette adgangen til regnskabsmaterialet på en sådan måde, at de efterforskningsmæssige hensyn i tilstrækkeligt omfang er tilgodeset. Det kunne f.eks. være situationer, hvor den bogføringspligtige regelmæssigt tilsender en kopi på papir eller edb-medie af det i udlandet opbevarede regnskabsmateriale til Danmark.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at såvel Danmark som det aktuelle land må – ved opbevaring på en edb-server i udlandet - tillade, at offentlige myndigheder på grundlag af en retskendelse benytter en direkte terminaladgang i samme omfang som den bogføringspligtige selv eller kan beslaglægge materialet.

Uanset om en sådan terminaladgang findes i virksomheden omfattet af denne ansøgning vil de efterforskningsmæssige hensyn ikke i tilstrækkeligt omfang blive tilgodeset ved, at den bogføringspligtige har terminaladgang til regnskabsmateriale, der udelukkende opbevares på en server i England.

Dette skyldes, at politiet ikke i forbindelse med en eventuel ransagning kan benytte sig af terminaladgangen, fordi et sådant indgreb må antages at være at sidestille med en ransagning på fremmed territorium, her England. Dette må gælde uanset om virksomheden har givet samtykke på forhånd eller i den konkrete situation.

Uanset om virksomheden som betingelse for dispensationsgivningen på forhånd har givet samtykke til ransagning af en server, der er placeret i udlandet, vil et sådant samtykke på ethvert givent tidspunkt kunne tilbagekaldes og allerede derfor i realiteten være uden virkning og betydning for politiets efterforskningsmuligheder.

De engelske myndigheder har oplyst på forespørgsel, at England ikke accepterer terminalefterforskning på baggrund af en dansk retskendelse. Det betyder, at de almindelige regler for international retshjælp skal følges, dvs. at der skal sendes en retsanmodning til det pågældende land, som derefter skal tage stilling til, om retsskridtet kan foretages efter det pågældende lands retssystem.

Som yderligere konsekvens af det anførte, vil adgangen til at foretage ransagning på øjemedet i henhold til retsplejelovens § 796, stk. 3 ikke længere være en mulighed i sager mod virksomheder, som har fået dispensation og dermed placeret – måske afgørende – regnskabsmateriale i udlandet.

Det må derfor antages, at en dispensation kan have betydning for efterforskningsmulighederne for dansk politi.

Det bemærkes endvidere, at statsadvokaturen ikke er bekendt med konkrete eller væsentlige hensyn, der taler imod dispensation for det pågældende selskab.”

Begrundelse for afgørelsen

Ifølge bogføringsloven § 12, stk. 1 skal en virksomheds regnskabsmateriale opbevares her i landet, jf. dog § 12, stk. 2 – 5.

Ifølge § 12, stk. 4 kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i særlige tilfælde efter forudgående ansøgning tillade, at bestemmelserne i stk. 1 – 3 helt eller delvis fraviges, dvs. styrelsen kan dispensere fra lovens krav om opbevaringssted og således på baggrund af en ansøgning konkret give dispensation til opbevaring af regnskabsmaterialet (eller dele heraf) i udlandet.

Af bemærkningerne til BFL § 12, stk. 4 (lov nr. 1006 af 23/12 1998/1 LF 63) fremgår, at dispensation kun gives i de særlige tilfælde, hvor formålet med lovens bestemmelser – især hensynet til offentlige myndigheders kontrolmulighed og politiets mulighed for at efterforske – fuldt ud kan tilgodeses på en anden måde.

Det er her forudsat at....”-såvel Danmark som det aktuelle land tillader, at offentlige myndigheder, herunder fiskale myndigheder og politiet, efter indhentet retskendelse benytter en direkte terminaladgang i samme omfang som den bogføringspligtige selv.”

Af bemærkningerne til den nugældende BFL § 12 (L 50 fremsat den 16. november 2005, § 2, nr. 3) fremgår bl.a. følgende:

”Siden bestemmelsens ikrafttræden den 1. juli 1999 har administrativ praksis vist, at stort set kun ansøgninger om dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale i de nordiske lande er blevet imødekommet.....samtidig bibeholdes den konkrete dispensationsadgang i stk. 4, men kun til ganske særlige situationer, hvor den bogføringspligtige formår at indrette adgangen til regnskabsmaterialet på en sådan måde, at danske myndigheder, herunder specielt told- og skatteforvaltningen, SØK og evt. Finanstilsynet vil kunne acceptere, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddeler dispensation.””

Det er således en forudsætning for, at der kan gives dispensation, at de hørte myndigheder ikke har indvendinger imod at en dispensation gives i det konkrete tilfælde. Som anført ovenfor har SØK udtalt i deres høringssvar, at det er SØKs opfattelse, at en dispensation til at opbevare regnskabsmateriale i England som udgangspunkt kan have betydning for efterforskningsmulighederne for dansk politi.

Ved Erhvervsankenævnets kendelse af den 19. juni 2006 fik en virksomhed dispensation til at opbevare en del af sit regnskabsmateriale i Tyskland.

Ved afgørelse lagde Erhvervsankenævnet vægt på,

- at virksomhedens bilagsmateriale fysisk blev opbevaret i Danmark, således at det kun var den digitale dokumentation i form af databaser og sikkerhedsprocedurer mv. der opbevarede i Tyskland og
- at det efter det oplyste uden videre var muligt at få adgang til denne dokumentation fra en server placeret i Danmark

og fandt på denne baggrund at der forelå en sådan ganske særlig situation at der efter ankenævnets opfattelse burde meddeles dispensation efter bogføringslovens § 12, stk. 4.

Der er i nærværende sag tale om, at interne og eksterne bilag vedrørende selskabets aktiviteter i England ønskes opbevaret i England. Af ankenævnets konklusion, jf. ovenfor, fremgår det, at en af betingelserne for at opbevare (dele af) den digitale regnskabsmateriale i udlandet er, at alt det fysiske bilagsmateriale opbevares i Danmark.

Idet Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet i denne sag har udtalt, at en dispensation kan have betydning for deres efterforskningsmuligheder og idet al det fysiske bilagsmateriale ikke vil blive opbevaret i Danmark, finder Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke, at der foreligger sådan særlige omstændigheder, at ansøgningen om dispensation i henhold til bogføringslovens § 12, stk. 4 kan imødekommes.

...”

I klageskrivelsen af 8. november 2010 har K A/S for så vidt angår de faktiske omstændigheder henvist til afgørelsens sagsfremstilling samt til selskabets oprindelige klage til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Der er ikke over for Erhvervsankenævnet blevet fremlagt nogen klage fra K A/S til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. I ansøgningen af 8. juni 2010 om dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale i henhold til bogføringslovens § 12, stk. 4, har B på vegne af selskabet anført:

”...

Selskabet og dets aktiviteter

Selskabet er beskæftiget inden for facility management. Segmenteringsmæssigt kan aktiviteterne opdeles i 2 segmenter, hvoraf den ene er facility management i Danmark, mens den anden aktivitet består af facility management på borerigge, primært placeret i Nordsøen.

Den udenlandske aktivitet består i at være underleverandør til selskabets ultimative moderselskab A Ltd., i forbindelse med deres betjening af borerigge.

Den udenlandske aktivitet udgjorde 49% af omsætningen i regnskabsåret 2008/09, mens aktiviteten bidrog til 61% af selskabets resultat efter skat.

A koncernen har etableret et shared service center i ... England. Det er hensigten, at visse back office ydelser, herunder bogføring, der vedrører K A/S' udenlandske aktiviteter, skal udlægges til dette shared service center. Af praktiske årsager anmoder selskabet derfor om dispensation til opbevaring af dette bogføringsmateriale i ... [England].

Regnskabsmateriale omfattet af ansøgningen

Jf. bogføringslovens § 12, stk. 3, kan interne og eksterne bilag for aktiviteter i udlandet opbevares i det pågældende udland i hele opbevaringsperioden, jf. §10, hvorfor fysiske bilag antages at kunne opbevares i England i hele opbevaringsperioden uden manglende overholdelse af bogføringsloven.

Bogføringen for den udenlandske aktivitet foretages i en særskilt bogføringskreds og det er ønsket at denne, ligesom samtlige databaser og sikkerhedsprocedurer, inkl. sikkerhedskopiering, kan overflyttes til en server placeret i England.

K A/S har onlineadgang til moderselskabets server og materiale vedrørende aktiviteterne tilhørende det danske selskab, og kan således et hvert tidspunkt og uden yderligere tiltag eller godkendelser tilgås fra Danmark. Regnskabsmaterialet kan uden yderligere forarbejdning udskrives i klarskrift fra Danmark.

Herudover vil der på selskabets adresse i Danmark befinde sig beskrivelser af de benyttede systemer, således at offentlige myndigheder til enhver tid er i stand til at skaffe sig adgang til materialet.

Interne og eksterne bilag, samt alt øvrigt regnskabsmateriale vedrørende de danske aktiviteter, vil fortsat blive bogført og opbevaret i Danmark i hele opbevaringsperioden.”

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i skrivelse af 10. januar 2011 fastholdt afgørelsen.

Klager er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Ifølge bogføringslovens § 12, stk. 1, skal en bogføringspligtig virksomheds regnskabsmateriale opbevares her i landet. Med regnskabsmateriale forstås i medfør af bogføringslovens § 3, stk. 1, bl.a.

- ”1) registreringer, herunder transaktionssporet, jf. § 4, stk. 1,
- 2) eventuelle beskrivelser af bogføringen, herunder aftaler om elektronisk dataudveksling, jf. § 14, stk. 2,
- 3) eventuelle beskrivelser af systemer til at opbevare og fremfinde opbevaret regnskabsmateriale, jf. § 14, stk. 3,
- 4) bilag og anden dokumentation, jf. § 5,
- 5) oplysninger i øvrigt, som er nødvendige for kontrolsporet, jf. § 4, stk. 2,
- 6) regnskaber, som kræves udarbejdet i henhold til lovgivning, og
- 7) eventuelle revisionsprotokoller.”

Ifølge lovens § 12, stk. 2, kan regnskabsmateriale for indeværende og forrige måned dog opbevares i udlandet, såfremt den bogføringspligtige overholder de i § 12, stk. 2, nr. 1-3, anførte betingelser.

Ifølge stk. 4 kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i særlige tilfælde tillade, at bestemmelsen i stk. 1 helt eller delvis fraviges.

Ifølge stk. 5 kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætte regler om, at regnskabsmaterialet uden forudgående ansøgning kan opbevares i udlandet.

Ved Erhvervsankenævnets kendelser af 19. juni 2006 (j.nr. 2005-0003623) og 1. juli 2009 (j.nr. 2008-0017409) har nævnet omgjort Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afslag på dispensation efter bogføringslovens § 12, stk. 4.

Den foreliggende sag er indbragt for Erhvervsankenævnet parallelt med en række andre sager, hvor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, uanset Erhvervsankenævnets førnævnte kendelser, har nægtet en sådan dispensation. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ses ikke at have følt sig forpligtet af den ved nævnets kendelser udstukne praksis, hvorved bemærkes, at faktum i de nu indbragte sager i alt væsentligt er sammenfaldende med faktum i Erhvervsankenævnets kendelser fra 2006 og 2009.

Af bemærkningerne til den dagældende bogføringslovs § 12, stk. 4 (lovforslag nr. L 63 fremsat den 28. oktober 1998), fremgår blandt andet:

”Efter forslagets stk. 4, 1. pkt. kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dispensere fra kravene i forslagets stk. 1 - 3. Denne dispensation kan kun meddeles i de særlige tilfælde, hvor formålet med lovens bestemmelser - især hensynet til offentlige myndigheders kontrolmulighed og politiets mulighed for at efterforske - fuldt ud kan tilgodeses på anden måde.

For at kunne meddele dispensation er det forudsat ... at såvel Danmark som det aktuelle land tillader, at offentlige myndigheder, herunder fiskale myndigheder og politiet, efter indhentet retskendelse benytter en direkte terminaladgang i samme omfang som den bogføringspligtige selv.”

Af bemærkningerne til den nugældende § 12 i bogføringsloven (lovforslag nr. L 50 fremsat den 16. november 2005, § 2, nr. 3) fremgår blandt andet:

”Siden bestemmelsens ikrafttræden den 1. juli 1999 har administrativ praksis vist, at stort set kun ansøgninger om dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale i de nordiske lande er blevet imødekommet.

Den stramme administrative praksis skyldes, at opbevaring af regnskabsmateriale udenfor de nordiske lande i henhold til oplysninger fra Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet kan medføre efterforskningsmæssige problemer for politiet. Dette enten fordi der ikke er etableret det nødvendige samarbejde med det pågældende land om udveksling af oplysninger og materiale i straffesager, eller fordi det ud fra en konkret vurdering ikke skønnes hensigtsmæssigt, at den pågældende virksomhed opbevarer sit regnskabsmateriale i udlandet.

Der modtages således en række henvendelser og ansøgninger om dispensation til opbevaring af materialet uden for de nordiske lande, hvor ansøgeren, hvis denne var bekendt med administrativ praksis, må formodes at ville undlade dispensationsansøgning.

Med henblik på at reducere virksomhedernes administrative byrde ved at udarbejde en ansøgning om dispensation fra bogføringslovens opbevaringsbestemmelser, foreslås det i stk. 5, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at regnskabsmateriale uden forudgående ansøgning kan opbevares i oplistede nordiske lande.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter drøftelser med en række offentlige myndigheder fastlægge en liste over de lande, hvor opbevaring af regnskabsmateriale ikke længere vil være betinget af en ansøgning om dispensation.

Samtidig bibeholdes den konkrete dispensationsadgang i stk. 4, men kun til ganske særlige situationer, hvor den bogføringspligtige formår at indrette adgangen til regnskabsmateriale på en sådan måde, at danske myndigheder, herunder specielt told- og skatteforvaltningen, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet og evt. Finanstilsynet vil kunne acceptere, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddeler dispensation.”

Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK) har i stort set enslydende skrivelser afgivet i de påklagede sager anført, at det må antages, at en dispensation kan have betydning for efterforskningsmulighederne for dansk politi. I skrivelsen i nærværende sag anføres det, at det fortsat er SØKs opfattelse, at en dispensation til at opbevare regnskabsmateriale i England ”som udgangspunkt” kan have betydning for efterforskningsmulighederne for dansk politi.

SKAT har ved skrivelse af 10. august 2010 anført, at forudsætningerne for dispensation fra opbevaringskravet konkret er til stede for så vidt angår den skatte- og afgiftsmæssige side af sagen.

Mads Bryde Andersen, Marianne Fog Jørgensen og Lise Høgh udtaler herefter:

Dispensationsreglen i bogføringslovens § 12, stk. 4, må fortolkes i overensstemmelse med de foran citerede lovforarbejder. Ved afgørelsen af, om der foreligger de i bestemmelsen omhandlede "særlige tilfælde" må det derfor tillægges betydelig vægt, hvorledes SØK og SKAT har forholdt sig til den konkrete dispensationsansøgning. Vi bemærker dog samtidig, at det efter lovens ordlyd ikke er en betingelse for at give tilladelse, jf. bogføringslovens § 12, stk. 4, at SKAT og SØK har udtalt sig til støtte herfor, og at der derfor, såfremt særligt tungtvejende grunde foreligger, bør være grundlag for dispensation, selv om en sådan dispensation ikke er anbefalet af SKAT eller SØK.

I et tilfælde som det foreliggende, *hvor* ansøgeren er et lokalt datterselskab i eller en lokal filial, der indgår i en international koncern, *hvor* ønsket om dispensation begrundes i ønsket om at opnå de iøjnefaldende besparelser, der kan realiseres ved it-samkøring af koncernens samlede regnskabshåndtering, *hvor* der ikke består nogen formodning for, at ansøgeren vil misbruge en dispensation til skade for danske skatte- og efterforskningsmyndigheder, og *hvor* ansøgeren i øvrigt erklærer sig parat til at underlægge sig de vilkår, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen måtte stille for en dispensation, og som – hvis de opfyldes – vil give myndighederne fuld adgang til regnskabsmaterialet, finder vi, at der som udgangspunkt vil foreligge de anførte tungtvejende grunde til at give dispensation.

Vi bemærker i den forbindelse, *at* danske filialer eller datterselskaber i internationale koncerner uden den nødvendige dispensation vil skulle afholde betydelige omkostninger til lokal, dansk regnskabsfunktion, herunder navnlig til at tilvejebringe forudsætningerne for transaktionssporet, jf. bogføringslovens § 4, stk. 1, *at* der altid vil være en risiko for, at myndighederne vil støde på vanskeligheder i deres efterforsknings- eller kontrolarbejde, selvom den regnskabspligtige opbevarer regnskabsmate-

riale her i landet og at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i sin konkrete sagsbehandling vil have mulighed for at vurdere, om en ansøger må formodes at ville opfylde de stillede vilkår for tilladelsen.

Over for disse hensyn står de forhold som SØK har fremført som begrundelse for ikke at give dispensation.

SØK har henvist til, at de engelske myndigheder har oplyst, at England ikke accepterer terminalefterforskning på baggrund af en dansk retskendelse, og at det selv med samtykke fra ansøgeren vil være vanskeligt at gennemføre efterforskningskridt, der involverer IT-systemer i England, da et sådant samtykke vil kunne tilbagekaldes.

Vi bemærker hertil, at der ifølge det af SØK oplyste ikke vil være vanskeligheder forbundet med at gennemføre en efterforskning med samtykke fra virksomheden. Vi bemærker i den forbindelse, at ansøgeren på forhånd har erklæret, at internt og eksternt bilagsmateriale samt alt øvrigt regnskabsmateriale vedrørende danske aktiviteter fortsat vil blive bogført og opbevaret i Danmark i hele opbevaringsperioden. Vi bemærker ligeledes, at en tilladelse til at opbevare bilagsmateriale i udlandet vil kunne betinges således, at den falder bort, såfremt det nødvendige samtykke hertil tilbagekaldes.

Det bemærkes, at SKAT ikke har udtalt sig imod, at der gives dispensation.

På denne baggrund finder vi det ikke godtgjort, at hensynet til SØKs efterforskningsarbejde taler imod meddelelsen af dispensation med en sådan styrke, at denne bør nægtes under de ovenfor angivne betingelser.

Vi stemmer derfor for at hjemvise Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 12. oktober 2010 til styrelsen til fastsættelse af vilkårene for dispensationen.

Vi finder afslutningsvis anledning til at bemærke, at de problemer, som efter myndighedernes opfattelse rejser sig ved denne forståelse af lovens betingelser, er egnet til regulering ved særlige bestemmelser.

Carsten Møllekilde og Steen Mejer udtaler:

Bogføringslovens § 12, stk. 4, der er en undtagelsesbestemmelse til hovedreglen i lovens § 12, stk. 1, reserverer efter sin ordlyd adgangen til dispensation til ”særlige tilfælde”.

Som anført i forarbejderne til den dagældende bogføringslovs § 12, stk. 4, forudsætter dispensation, at såvel Danmark som det aktuelle land tillader, at offentlige myndigheder, herunder skatte- og anklagemyndighed, efter indhentet retskendelse benytter en direkte terminaladgang i samme omfang som den bogføringspligtige selv. Denne forudsætning må utvivlsomt antages at gælde uafsvækket for så vidt angår fortolkningen af dispensationsadgangen i henhold til den nugældende bogføringslovs § 12, stk. 4.

Det fremgår af forarbejderne til den nugældende bogføringslovs § 12, stk. 4, at dispensationshjælpen er formuleret i overensstemmelse med den tidligere bestemmelse, men at adgangen til at meddele dispensation – som følge af det samtidigt indsatte stk. 5 – nu er reserveret til ganske særlige tilfælde. Det præciseres i den forbindelse, at der herved forstås, at den bogføringspligtige formår at indrette adgangen til regnskabsmaterialet på en sådan måde, at danske myndigheder, herunder specielt told- og skatteforvaltningen, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet og eventuelt Finanstilsynet vil kunne acceptere, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddeler dispensation.

SØK har i sit skriftlige indlæg anført, at de engelske myndigheder har oplyst, at England ikke accepterer terminalefterforskning på baggrund af en dansk retskendelse. Vi lægger derfor til grund, at en dansk skatte- eller anklagemyndighed efter indhentet retskendelse ikke kan benytte en direkte terminaladgang i samme omfang som den bogføringspligtige selv.

Vi finder herefter, at der ikke foreligger et sådant ganske særligt tilfælde, at der kan meddeles dispensation fra reglen om, at regnskabsmaterialet skal opbevares her i landet. At eventuelle virksomhedsøkonomiske hensyn kan tilsige hensigtsmæssigheden af at meddele den ønskede dispensation kan på den anførte baggrund ikke føre til

et andet resultat. Vi stemmer derfor for at tiltræde Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 12. oktober 2010.

---000---

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 12. oktober 2010 hjemvises til styrelsen til fastsættelse af vilkårene for dispensationen.